

vyloučila zůstavitelka svého syna Jiřího (žalovaného) výslovně z užívání usedlosti.

### Čís. 8107.

**Tím, že byla právoplatně zamítnuta manželova žaloba o rozvod manželství od stolu a lože z viny manželky, nebyla ještě rozhodnuta otázka, zda jest po zákonu důvodným odpor manželky, vrátiti se do společné domácnosti.**

**Vyživovací povinnost manželova trvá bez ohledu, zda manželka má vlastní jmění čili nic, a zavazuje k tomu, by byla výživa poskytována podle manželových sil a byla přiměřená manželovu stavu. Toto manželčino právo předpokládá zpravidla, by manželé žili ve společné domácnosti, dlužno je však přiznati i tehdy, bylo-li manželské společenství zrušeno manželem svémocně.**

(Rozh. ze dne 2. června 1928, Rv I 1926/27.)

Žalobě manželky proti manželi o placení výživného procesní soud první stolice vyhověl. Důvody: Manželka domáhá se na svém manželi placení výživného, manželství stran není dosud soudně ani rozvedeno, ani rozloučeno, strany žijí od ledna 1924 fakticky odděleně. Podle § 91 obč. zák. jest manžel povinen poskytovat manželce slušnou výživu podle svého majetku, pokud nebyl soudním rozhodnutím povinnosti té sprostěn. Jsou-li tu zákonné důvody pro oddělené bydliště manželky, má tato proti svému manželi zákonný nárok, by jí po dobu jejího odděleného bydlení platil na její výživu přiměřeně svému majetku. V souzeném případě byla mezi stranami v jich sporu o rozvod manželství dne 9. prosince 1926 pravoplatně skončeném, již rozhodnuta právní otázka, zda odpor žalobkyně, vrátiti se do společné domácnosti žalovaného, jest po zákonu důvodným, ježto bylo uznáno, že nelze za zjištěných poměrů tento návrat žalobkyně do společné domácnosti žalovaného požadovati. Jest proto nárok žalobkyně, by jí žalovaný platil výživné, co do právního důvodu plně oprávněným. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

### Důvody:

Dovolací soud nemůže sice schváliti právní názor soudu první stolice, že v souzeném případě byla mezi stranami v jejich sporu o rozvod manželství od stolu a lože již rozhodnuta právní otázka, zda odpor žalobkyně, vrátiti se do společné domácnosti žalovaného, je po zákonu důvodným, neboť v onom sporu byla jen dovolatelem podaná žaloba o rozvod od stolu a lože z viny žalované právoplatně zamítnuta a pouze tento výrok stal se mezi stranami podle § 411 c. ř. s. právoplatným. Ale to není na újmu správnosti právního názoru napadeného rozsudku,

že zjištěné okolnosti, zejména dovolatelem napsaný dodatek k dopisu, že je zbytečno, aby žalobkyně jezdila za ním, poněvadž dovolatel nikoho z její rodiny nepustí do svého majetku, a dále okolnost, že dovolatel žije ve společné domácnosti s Marií Š-ovou a s její dcerou a že s Marií Š-ovou sdílí společnou ložnici, ospravedlňují odpor žalobkyně, vrátiti se k dovolateli do společné domácnosti. Nemůže tedy dovolatel ani z ustanovení § 91 obč. zák. ani z ustanovení § 92 obč. zák. nic vytěžiti pro své tvrzení, že jest prost vyživovací povinnosti podle § 91 obč. zák., protože žalobkyně odpírá následovati ho do jeho bydliště, pomáhati mu v domácnosti a výdělku podle svých sil, a pokud toho vyžaduje domácí pořádek sama plniti a postarati se o to, by bylo plněno, co muž nařídil, neboť, neplní-li dovolatel sám svých povinností (§ 90 obč. zák.) muže a hlavy rodiny, nemůže se dožadovati, by se žalobkyně vrátila do jeho domácnosti a sdílela s ním manželské společenství. Ani okolnost, že žalobkyně je sama výdělku schopna a že sama skutečně vydělává, nesprošťuje dovolatele v § 91 obč. zák. uvedené vyživovací povinnosti. Tato trvá bez ohledu, zdali manželka má vlastní jmění, čili nic, tedy nikoli toliko podpůrně, a spočívá v tom, by byla poskytována podle manželových sil a byla slušná, to jest manželovu stavu přiměřená. Toto manželčino právo sice předpokládá zpravidla, by manželé žili ve společné domácnosti, ale dlužno je uznati i tam, kde společenství zrušeno bylo manželem svémocně, jak je tomu v souzeném případě.

### Čís. 8108.

**Daně, které má platiti pachtýř kromě pachtovného, nejsou, není-li jiné úmluvy, součástí pachtovného a nelze pro jich neplacení použití předpisu § 1118 obč. zák.**

(Rozh. ze dne 2. června 1928, Rv I 461/28.)

Žalovaný spachtoval od žalobců usedlost s tím, že po dobu trvání pachtovního poměru bude pachtýř platiti daně, přírážky a jiné platy, vyplývající z držby a z užívání budov, pozemků, sklizně atd. Ježto pachtýř dluhoval daně, domáhali se propachtovatelé zrušení pachtovní smlouvy. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Názor odvolacího soudu, že daně, které má platiti pachtýř podle smlouvy kromě pachtovného, nejsou součástí pachtovného a že nelze pro neplacení těchto daní použití předpisu § 1118 první věty obč. zák., je v tomto případě správný. Není ovšem vyloučeno, že strany učiní platy na daně součástí pachtovného. Má-li však pachtýř platiti daně, ať už podle zákona (§ 1099 obč. zák.) nebo podle smlouvy přímo výběrčímu úřadu, nelze je beze všeho považovati za součást samého pachtov-